

Library Mashups

Mashups zijn webapplicaties die de inhoud van twee of meer bronnen samenbrengen tot één nieuwe, originele toepassing. Slim gebruikt kunnen ze bibliotheekwebsites en -catalogi meer dynamiek, een grotere zichtbaarheid en betere functionaliteit geven.

Populaire mashups maken gebruik van kaarten - denk aan Google Maps - of remixen foto's, video's, RSS-feeds, enz.

In Library mashups laat Nicole C. Engard een schare gerenommeerde early adopters aan het woord. Jenny Levine, Darlene Fichter, Tim Spalding, John Blyberg, Karen A. Coombs, Joshua Ferraro en vele anderen implementeerden voor hun bibliotheken of organisaties jaren geleden al een of meerdere mashups. In hun getuigenissen proberen ze de lezer vooral te overtuigen van het gemak om met mashups aan de slag te gaan. Er vallen grootse dingen te verwezenlijken, ook zonder veel tijd, budget en personeel.

Toch is het boek in zijn geheel beschouwd veeleer iets voor de gevorderde: behoorlijk wat bijdragen baden in terminologie en technische details. Na het lezen van dit werk zullen begrippen als API, web service, REST, SOAP, AJAX, microformats, RDF, linked data, JSON, SOPAC en SRU geen geheimen meer hebben. Ook geeft het een heldere kijk op een aantal inspirerende projecten zoals biblios.net Web Services, WorldCat Affiliate Services, The Repository Mashup Map en The LibraryThing API.

Let wel, dit is niet iets voor een strandvakantie. De hoofdstukken dienen bij voorkeur geconsumeerd te worden achter een rustig bureau met een computer erop. Door de vele schermafbeeldingen en kopieerklare codefragmenten die in het boek te vinden zijn, leent het zich bij uitstek tot onmiddellijk uitproberen. Zo overtuigt het onder meer om meteen met de mashup editor Yahoo! Pipes aan de slag te gaan. Voor de creatie van mashups geldt immers dat men al doende leert.

Uiteraard bestaan mashups enkel bij de gratie van sites die hun data publiek beschikbaar stellen. Bijzonder interessant is dan ook de aandacht voor concepten als open source en open access. Als de bibliotheek bijvoorbeeld kiest voor een open catalogus in plaats van informatie die in commerciële bibliotheeksoftware opgesloten zit, dan wordt ook zij een leverancier van open data. Mashups hoeven dus zeker geen eenrichtingsverkeer te zijn: bibliotheken kunnen externe data incorporeren ter verbetering van hun diensten, maar tegelijk ook hun lokale data openstellen voor hergebruik. Zo onderschrijft de bibliotheek op een moderne manier het beginsel van vrije toegang tot informatie.

Begin klein, eindig groot, dat is het advies van menig auteur in dit boek. Zo benader je ook best de lectuur van deze tekst: overwin je drempelvrees, laat je niet overdonderen

door de terminologie, ontdek dat de weg tussen jezelf en degenen die al mashups implementeerden niet onoverbrugbaar is, herlees indien nodig. Kijk alvast eens naar de website: mashups.web2learning.net.

Library Mashups: Exploring New Ways to Deliver Library Data / Nicole C. Engard – Londen: Facet Publishing, 2009. – 312 p.- ISBN 978-1-85604-703-6

Eva Simon

Web 2.0 and libraries: impacts, technologies and trends

Een bedenking vooraf: Een boek over Web 2.0 in bibliotheken? Is dat niet zeer Web 1.0? Een boek te schrijven over zo iets vluchtigs en veranderlijk als Web 2.0 en toch nog actueel blijven is pas een uitdaging. En in die uitdaging zijn de auteurs en redacteurs slechts gedeeltelijk gelukt.

In de afgelopen vijf jaar heeft het begrip Web 2.0 (oorspronkelijk bedacht in 1999) het hele maatschappelijke bestel doordrongen. Web 2.0 is een omstreden, allesomvattende term, gebruikt als afkorting voor iets van RSS, social networking, blogs, wiki's, samenwerking en opensourcesoftware, video en beeld delen, web services en folksonomies, tot tal van andere tools en applicaties.

Web 2.0 gaat niet alleen over technologie, natuurlijk, en dat is de reden waarom dit werk het effect ervan op mensen verkent, vooral de sociale aspecten van samen werken en leren. Terwijl het 23-dingen-geweld zich met succes op het ervaren van interactieve webtoepassingen richt, zijn Parkes en Walton vooral begaan met een stand van zaken te geven en de mogelijkheden te beschrijven hoe deze instrumenten kunnen ingezet worden in een institutionele context. Vooral een boek voor experts en leidinggevenden dus.

De redacteurs relativeren hun werk door te verwijzen naar de constante beta-staat van de applicaties, maar beklemtonen het gigantische effect van het sociale web voor informatie en onderwijs. Het boek is een redactiewerk met bijdragen van diverse experts. De redacteurs maakten van de bijdragen een logische clustering op basis van 'plaats' (onderwijs en bibliotheek), 'mensen' en 'technologie'. De auteurs hebben allen competenties in e-leren en informatie-management in bibliotheken en onderwijs.